திருவாவடுதுறை ஆதீனத்து மஹாவித்வான் திரிசிரபுரம் ஸ்ரீ மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையவர்களின் "பிரபந்தத்திரட்டு" - பகுதி **19 (2339 - 2440)**

பாலைவனப்பதிற்றுப்பத்தந்தாதி.

Tiricirapuram makAvitvAn mInATci cuntaram piLLaiyin pirapantat tiraTTu - part 19 (verses 2339 - 2440)

pAlaivanappatiRRuppattantAti

In tamil script, unicode/utf-8 format

Acknowledgements:

Our Sincere thanks go to Dr. Thomas Malten of the Univ. of Koeln, Germany

for providing us with a photocopy of the work.
Etext preparation and proof-reading:
This etext was produced through Distributed Proof-reading approach.
We thank the following persons in the preparation and proof-reading of the etext:
S.Karthikeyan and V.S. Kannan.
Preparation of HTML and PDF versions: Dr. K. Kalyanasundaram, Lausanne, Switzerland.
© Project Madurai, 1998-2007
Project Madurai is an open, voluntary, worldwide initiative devoted to preparation
of electronic texts of tamil literary works and to distribute them free on the Internet.
Details of Project Madurai are available at the website

http://www.projectmadurai.org/
You are welcome to freely distribute this file, provided this header page is kept intact.

திருவாவடுதுறை ஆதீனத்து மஹாவித்வான்
திரிசிபுரம் ஸ்ரீ மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையவர்களின்
"பிரபந்தத்திரட்டு" - பகுதி **19**
பாலைவனப்பதிற்றுப்பத்தந்தாதி.

கணபதி துணை.
திருச்சிற்றம்பலம்.

காப்பு.

விநாயகர் துதி.

2339 மாவார் நிறத்துத் துழாய்மாலு
மணத்தா மரையா ளியுந்துதிக்கும்,
பாவார் பாலை வனப்பதிற்றுப்
பத்தந் தாதி யுரைசெய்யப்,

பூவார்கடுக்கை புனைந்துமுத
லெழுத்தின் பொருள்யா
மெனத்தெரிக்குங்,
காவார் கொடைக்கைக்
களிற்றுமுகக் கடவுட் பெருமான்
பதம்பணிவாம். 1

நூல்.

2340 பூவும் பழுத்த செழுங்கனியும்
புனலும் விரையு மற்றுமுள
யாவுங் கொடுநின் னடிப்பூசை
யியற்றா துழலு மிழுதையே
னாவுந் துதிக்கப் பணித்தபணி
நன்று பாலை வனத்தமர்வோய்
சேவுந் தனிமா மறைமாவுஞ்
செலுத்தா நிற்குந் திறலோயே. 1
2341 திறலார் சூலப் படையுடையாய்
செந்தா மரைக்கண்
விடையுடையா,
யறலார் கூந்தற் கருநெடுங்க

ணருட்பார்ப் பதியோர்
பங்குடையா,
யுறலார் பாலை வனமுடையா
யுன்னைத் துதியா
வெனைக்குறித்து,
மறலார் கூற்றங் கடாமேலால்
வருமுன் விடைமேல் 2
வருவாயே.
2342 வருவாய் குறித்துப் பற்பலகா
வதம்போ யுழலு மென்பாதம்,
பொருவாய் தரினு மில்லாநீ
பொலியா லயஞ்சூழ்
தரமுடமாம்,
வெருவா யெனவந்
தருளுவதென் றுரையாய்
விண்ணோர் தொழுதேத்த,
வருவா யுருவா யருவுருவா
யமர்ந்தாய் பாலை வனத்தரசே. 3
2343 அரசே கருணைப்
பெருங்கடலே யறிவே யறிவி

னுள்ளொளியே,
புரசே மலர்ந்து
பொலிவனம்போற் பொலியு
மேனிப்பெருந்தகையே,
பரசே மலியும் பாலைவனப்
பரமா பாத பங்கயத்து,
விரசே யெனப்பே ரருள்புரியா
விதந்தா னிதுவென் 4
றுரையாயே.
2344 உரையே னினது பெருங்கீர்த்தி
யுரைப்பார் கூட்டத் துற்றுமனங்,
கரையே னினது பாலைவனங்
கண்டுவழிபா டியற்றுதற்கு,
விரையேன் சிறிது
பொழுதேனும் வெய்ய
மனமவெவ் விடயமுறல,
வரையேன் பயனென்
பெறவுதித்தேன் வண்டார்
கடுக்கை மலைவோயே. 5
2345 மலையா நிற்கும்

வினையொருபால் வருத்தா
நிற்கு மலமாயை,
யுலையா நிற்கு முடற்சுமையேற்
றொன்றா நிற்கு மனமல்லே,
னலையா நிற்கும்
புனல்வளங்கூர்ந் தமையா
நிற்கும் பணையுடுத்துத்,
தலையா நிற்கும் பாலைவனத் 6
தனியா நிற்கும் பெருமானே.
2346 மானேபொருவு மதர்விழிக்கோ
மளப்பார்ப் பதியார் மணவாளா,
தேனே யமுதே செங்கரும்பே
தெவிட்டாக் கனியே
தேவர்கடங்,
கோனே பாலை வனத்தரசே
குணங்கூ ருன்னைப் பரவாமல்
யானே கழித னன்றாமோ
யாரும பரவி யின்புறவே. 7

2347 இன்பார் பொதுவுஞ்

சிறப்புமென விசைத்த
விருநூல்வழியிருநான்,
கன்பார் மனத்த னாகாம
லடியேன் பிறவிக் கடல்வீழ்ந்து,
துன்பார் தரநிற் கயலேனோ
துதிக்கும் பாலை
வனத்திறைவா,
நன்பார் முதலெட்
டுருவுடையாய் நல்லா 8
யெனக்கு நவிலாயே.

2348 ஆயே யனைய பெருங்கருணை
யரசே நின்னைப் புகழாம,
லேயே மலடு கறந்துகறந்
திளைத்தே னிளைத்தே
னென்செய்கேன்,
பாயே யரவாக் கொள்பவற்கும்
பங்கே ருகற்கு மளப்பரியாய்,
வேயேயனதோ ளுமைபங்கா
வினையேற் கழித்த லறனன்றே. 9

2349 அன்றே மலத்து மறைப்புண்டு
கிடந்தேற் றருளாற் றனுவாதி,
நன்றே யருளி யுபகரித்தாய
நானோ வந்த நலனறிவே,
னென்றே புரையு மணிமாட
மிலங்கும் பாலை
வனச்செம்பொற்,
குன்றேகுன்றாப்
பெருங்கருணைக் கோவே 10
யாவா கொடியேனே.

2350 வேறு
கொடியவ னெனினுங் குணமில
னெனினுங் கோதறு நின்
றிருவடிக்கே,
யடியவ னிவனென் றெடுத்துரை
செய்வா ரகலிடத் தவர்பொது
நோக்கா,
னெடியவன் றுதிக்கும்
பாலையூர்ப் பரமா நீங்கரு
மும்மலத் தோடு,

கடியவன் பிறப்புங் களைந்துநீ
சிறப்பிற்கரையுமா கடைக்கணித் 11
தருளே.

2351 அருளெனப் படுவ
தெவற்றினுஞ் சிறந்த
ததுபெறுந்தகுதிய ரன்றி,
யிருளெனப் படுவ திரிதராக்
கொடிய விழுதையோ
பெருந்தகு தியன்சொன்,
மருளெனப் படுவ தடைதராப்
பாலை வனத்தமர் மாசிலா-
மணியே,
பொருளெனப் படுவ கிரியை
ஞானமுமாய்ப் பொலியுநின்
பூங்கழற் றுணையே. 12

2352 துணையெனப் படுவ வுயிர்க்கள
வரிய தொல்லைவெவ்
வினைவரை துளைக்குங்,
கணையெனப் படுவ நீந்தரும்
பிறவிக் கருங்கடல் கடப்பதற்

கமைந்த,
புணையெனப் படுவ கட்டுவீ
டென்று புகன்றிடப் படுவவே
றில்லை,
யிணையெனப் படுவ
பாலையூர்ப் பெருமா னிருபதத்
தாமரை மலரே. 13

2353 மலர்தலை யுலகிற்
பொற்கொழுக் கொண்டு
வரகினுக் குழுவது செய்வேன்,
பலர்புகழ் தருகற் றாவொரீஇக்
கருங்கற் பசுவினைக் கறந்திடத்
துணிவே,
னலர்மதுப் பொழியும்
பாலைமா வனத்தி லற்புத
மெய்ப்பரஞ்சுடரே,
கலர்கருத் தமையா நின்னரு
ளென்றோ கடையனேன்
கைக்கொணா ளுரையே. 14

2354 உரைபல செறித்துக் கவிபல
புனைந்து முன்னடிக் கன்பிலை
யென்னின்,
விரைபடு தகையின் மலரெனப்
படுமே மேதகுமருளமை யாத,
புரையில்செய் தவமு
மொப்பெனப் படுமே
புண்ணியப் பாலையூர் விளங்க,
வரைமக ளொடுநன் கமருவா
யதனால் வயங்குமன் 15
படியனேற் கருளே.

2355 அருந்தவர் புகழும் பாலையா
ரணியத் தடைதரா ரடங்கலர்
நடுங்கப்,
பெருந்தவர் சிலையாக்
கொண்டநம் பெருமான்
பேணிவாழ் பெருந்தளி புகுதா,
ரிருந்தவர் பூமேற் கிடந்தவர்
கடன்மே லெய்தரு மெய்யெழி
னோக்கார்,

வருந்தவர் கலக்க வவரொடுங்
கலந்து மறுகுவார் பிறப்பென்ன
பிறப்பே. 16

2356 பிறந்தவர் தமக்குப் பெருந்திரு
வாரூர் பேகரும் பத்திமை
யியற்றச்,
சிறந்தவர் தமக்குச் சிறந்தகா
ளத்தி திகழ்தரி சனஞ்செய்து
பவஞ்ச,
மறந்தவர் தமக்குச் சிதம்பர
நினைக்கு மாண்பினர்
தமக்கண்ணா மலையே,
யிறந்தவர் தமக்குச் காசியே
யெம்மா னிருந்தருள் பாலைமா
வனமே. 17

2357 வனம்பயின் மார்பிற்
கவுத்துவம் புனைவார் மாமலர்த்
தவிசின்மே லிருப்பா,
ரினம்பயி லமரர் குழாந்தலை
வணங்க விருந்தரு நீழலில்

வாழ்வா,
ரனம்பயில் கழனி புடையுடுத்
தோங்க வளப்பிலா வளமமைந்
தறவோர்,
மனம்பயில் பாலை வனச்சிவ
பரனை வழிபடு தொண்டுபூண்
டவரே. 18

2358 பூணுத லமைந்த பத்திய ருடலம்
பொருளுயிர் மூன்றையு
நல்கிப்,
பேணுத லமைந்த வுறுதியர்
சலியாப் பெருநிலை யாளருக்
கல்லான்,
மாணுத லமைந்த வயறொறுங்
கயல்பாய் வளமலிபாலையூ
ரமர்ந்த,
கோணுத லமைந்த பிறைமுடிக்
கணிந்த குருமணி வெளிப்படா
தன்றே. 19

2359 அன்றுமுப் புரமு நீறெழ

நகைத்தா னாலடி யமர்ந்தொரு
நால்வர்,
நன்றுமெய்ப் பொருளைத்
தெளிதர வளித்தா
னடுங்கவெங்கூற்றினை
யுதைத்தான்,
றுன்றுமெய் யன்பிற் பணிபவர்
முடித்தாள் சூட்டினான்
பாலைமா வனமு,
மன்றுமெம் முளமும் வதிபவன்
றன்மை வகுக்கினோர்
தன்மைய தன்றே. 20
2360 வேறு.
அன்றினார் புரங்கண் மூன்று
மழலெழச் செற்ற செம்பொன்
மன்றினார் வளங்கூர் பாலை
வனத்தினார் வயங்கு வெள்ளிக்
குன்றினா ரொருவெள் ளேற்றுக்
கொடியினா ரடிகள் போற்றி
யொன்றினா ரன்றி மற்றோ

ருடலெடுத் ததிற்பே றென்னே. 21
2361 என்னரும் வணங்கி யேத்த
வெழிற்பெரும் பாலை யூர்வாழ்
பன்னரும் புகழார் தெய்வப்
பார்ப்பதி மணாளர் பாத
முன்னரு மனத்த ரெல்லா
முன்னரு மனைய நீரார்
பின்னரு மனைய ராகிற்
பிழைப்பதெக் காலத் தேயோ. 22

2362 ஓதரு முலக மெல்லா
முறுமுறை யுதவ வல்ல
நாதரு மவற்றை யெல்லா
நலமுறப் புரக்க வல்ல
நீதரு மவற்றை யெல்லா
நிலையறத் துடைக்க வல்ல
போதரும் பாலை யூர்வாழ்
புண்ணியப் புராண னாரே. 23

2363 ஆரணி சடையான் பாலை
வனத்தம ரண்ண லன்று

காரணி கொடிய நஞ்சங்
கண்டத்துக் கொண்டி லானேற்
றாரணி படைப்பா ரெங்கே
தகவது புரப்பா ரெங்கே
போரணி வயிர வாட்கைப்
புலவரெங் கேசெல் வாரே. 24

2364 வாரியே கருணைக் கென்றும்
வான்றருக் குலமே வள்ளற்
பாரியே யென்று லோபர்
பாற்கவி புனைவீர் வெற்பு
நாரியே யிடப்பால் வைத்த
பாலையூர் நம்மான் சீர்த்தி
மூரியே யன்பிற் பாடின்
முற்றுறா தொன்றுண் டாமோ. 25

2365 மோகமாஞ் சலதி மூழ்கி
முழுவினைச் சுறாவாய்ப்
பட்டுப்
பாகமாம் பத்தி யின்றிப்
பாவியாய் வருந்த லாமோ
வேகமே யொருபான் மேவு

மின்பமே பல்லு யிர்க்கும்
போகமே பொருளே பாலை
நிழலமர் புனித வாழ்வே. 26

2366 வாழ்வினைக் கருதி மோக
வலையகப் பட்டு முட்டாத்
தாழ்வினை யியற்றி யோவாப்
பழிதலை சுமக்க லுற்ற
ஊழ்வினை யொழிந்து நின்பே
ரருளெனு மொப்பில் வாரி
யாழ்வினை யுறுத லென்று
பாலையூ ரமர்ந்த தேவே. 27

2367 தேவரு மகத்து வேந்துந் திருமல
ரவனு மாலும்
யாவருங் காணா வொண்ணா
வெந்தையே யெனினு மன்பிற்
பூவரும் பிலையே தேனும்
புரிந்திட்டுப் போற்றி னப்போழ்
தேவரும் வெளிப்பட் டம்மா
பாலையூ ரிருக்குங் கோவே.
28

2368 கோவண மறையாக் கொண்ட

குழகனைக் கொழும்ப லாசப்
பூவண மேனி யானைப் பூவண
நகரி னானைத்
தீவண மாக மூன்றூர் செற்றசே
வகனை நாளுங்
காவணப் பாலை யானைக்
காண்பவர் கடவு ளாரே. 29

2369 கடல்விளிம் புடுத்த ஞாலங்
காவல்செய் சிறப்பும் வேண்டார்
மடல்கெழு கற்ப தாரு வானுல
கிருப்பும் வேண்டார்
விடலரு மயன்மால் போக
வெள்ளத்துந் துளைய வேண்டா
ரடல்கெழு பாலை யண்ண
லடியவர்க் கடிமை யாரே. 30

2370 வேறு.

ஆரேறு முடிப்பாலை
யடிப்பிரான் கழல்பரசுஞ்
சீரேறு பெருஞ்சிறப்பிற்
செம்மையர்கள் யாரெனினுங்

காரேறு மகவானுங் கடிக்கமலத்
தனுந்துளவத்
தாரேறு புயத்தானுந்
தொழத்தக்க தன்மையரே. 31

2371 மையாரு மிடற்றிறைவர்
வண்பாலை வனத்துறைவார்
பொய்யாருஞ் சிறுமருங்குற்
புண்ணியப்பார்ப் பதிபாகர்
மெய்யாரு மடிக்கன்பு
மேவாதார் யாரெனினுங்
கையாரும் பலனாகக்
கொள்வர்கருங் கடுநரகே. 32

2372 நரகத்தே புகவிரும்பி
நானிலமங் கையராசை
விரகத்தே மாழாந்து
விழுமனமே யிதுகேட்டி
யுரகத்தே சவிர்முடியா ரூழியிறு
தியுமுடியார்
கரகத்தே மலர்க்கையார்
பாலைவனங் கருதுவையே.

33

2373 கருந்தாது நிகராமென்
கடைப்பட்ட மனங்குழையா
தருந்தாது நலஞ்சிறிது
மந்தோவித் திறத்துளது
திருந்தாது போமென்னிற்
செய்வதெவன் பாலைவனத்
திருந்தாது மலர்க்கொன்றைச்
சடாமோலி யிறையோனே. 34

2374 இறையானும் பிறர்க்குரிமை
யில்லாதெல் லாம்படைக்கு
மறையானும் புரவுபுரி
மாண்பானு முழுதழிக்குந்
துறையானு மயக்கமிகத்
துறுப்பானு மறுப்பானும்
பொறையானு நிறையானும்
பொலிபாலை வனத்தானே. 35

2375 வனத்தானை யூர்தருமை
வனத்தானை யாடரங்காம்
வனத்தானை யன்பருட்ப

வனத்தானை முடிக்கணிந்த
வனத்தானை யூழியும்யெள
வனத்தானைப் பணிசெயும்பு
வனத்தானை நெடும்பாலை
வனத்தானைத் தொழனலமே. 36

2376 நலமென்னா நயமென்னா
நாப்பயின்ற கலையென்னாங்
குலமென்னாங் குடியென்னாங்
கோத்திரசூத் திரமென்னா
மலமென்னா மருளென்னா
மன்பென்னா மமைந்தபெரும்
புலமென்னாம் பாலைவனப்
புண்ணியனை வணங்கார்க்கே. 37

2377 வணங்காது நின்னடியை
மறவாது பயில்பவரோ
டிணங்காது பாலைவனத்
தெய்தாது நின்விரதத்
துணங்காது சற்றுமன முருகாது
திரிகின்ற

குணங்காது மூடருமென்
பெறுவரோ குணக்குன்றே. 38
2378 குன்றாத வனமுலையோர்
கூறுடையா யூழியினும்
பொன்றாத பெருஞ்சிறப்பிற்
பொலிபாலை வனத்தரசே
யொன்றாத மனங்கொடுனை
யொன்றியதொத் தேத்திடினுங்
கன்றாத பேரருளிற் கலக்குமா
றெண்ணுகவே. 39
2379 2379.
எண்ணுதலிற் குறையில்லை
யெண்ணியவா றொன்றானும்
பண்ணுதறா னிலையிந்தப்
பாவிசெய லிதுவானா
லொண்ணுதலோர் பான்மருவ
வொண்பாலை வனத்தமருங்
கண்ணுதலே நின்னருளிற்
கலப்பதுமெவ் வாறுரையே.
40
2380 வேறு.

உரைசெ யுந்திற மொன்றுள
தன்னதை
யுரைத்திடக்கேணெஞ்சே,
வரைசெ யுஞ்சிலை யாளனைப்
பாலையூர் வள்ளலை
வழுத்தாதே,
விரைசெ யுங்குழன் மின்னனார்
மயற்குழி
வீழ்ந்துதாழ்ந்துழல்வாயேற்,
புரைசெ யும்பவத் துயரநிற்
கழியுமோ புணருத
லிலையின்பே.
41

2381 இன்ப மேயெனப் பலஞ்சவாழ்க்
கையிற்சுழன் றெய்த்திளைத்
திடுநெஞ்சே,
துன்ப மேயலாற் கண்டது
வேறெவன் சொற்றியா
லதுதீர்ந்து,
நன்ப தாம்புய மாலவற் கரியவ
னம்மனோர்க் கெளியன்கா,

ணன்ப வாவுபூம் பாலையூ
ரண்ணலை யவாய்த்தொழு
தமர்வாயே.
42

2382 வாயி னாற்பல வுரைப்பரப்
படிநிலை வாய்த்துமன்
னுதலில்லை,
யாயி னாற்பல னென்னைநன்
னெஞ்சமே யஃதொரீஇ
யன்புற்று,
வேயி னாற்பெற லரும்பசுந்
தோட்கயன் மிளிரரி
மதர்ச்செங்கட்,
டாயி னாற்பொலி பாகனைப்
பாலையூர் சார்ந்துபோற்
றுதனன்றே.
43

2383 நன்று சற்றுநீ ரெண்ணிலீர்
மனைமுத னவில்பெருங்
குடும்பத்தே,
சென்று மற்றதி லழுந்துவீ

ரென்செய்வீர் திருகுவெஞ்
சினங்கொண்டு,
கொன்று செற்றிடக் கூற்றுவன்
குறுகிடிற் குவலயத் துள்ளீர்கா,
ளென்று சென்றுநம் பாலையூ
ரிறைவனை யேத்துபு
தொழுவீரே. 44

2384 வீரம் வேண்டினு மனைமக
வேண்டினும் விளைநில
முதலாய,
சாரம் வேண்டினு முலகெலாம்
படைத்திடு
தலைமைவேண்டினுங்
காவற், பாரம் வேண்டினும்
பற்றறுத் துயர்கதி படர்தரு
மதற்காய,
வீரம் வேண்டினும் பாலையூ
ரிறைவனை யேத்துபு
தொழினாமே. 45

2385 தொழுதெ ழுந்துகை

தலைமிசைக் குவித்திலை
சொற்பதங் கடந்தாயென்,
றழுது நெஞ்சநெக் குருகிலை
யடியரை யஞ்சலித்
தடைகில்லை,
பழுது தீர்வதெப் படிமன
மேபெரும் பாலைமா
வனமேய,
முழுது மாகிய தம்பிரான்
றிருவருண் முயங்குத
லெவ்வாறே.
46

2386 எவ்வ மேபடு மலமுதன்
மூன்றுமற் றின்பவீ டுறுபாக்குப்,
பவ்வ நீர்விட முண்டகண்
டனைப்பெரும் பாலைமா
வனத்தானைச்,
செவ்வ னேபணிந்
திறைஞ்சிலை யென்செய்தாய்
தீயவெங் கொடுநெஞ்சே,
கவ்வ நோயுடற் பரஞ்சுமந்

தலைதலிற் கதிவழி பெறலாமே 47

2387 மேவ லார்புரத் தழலெழ
நகைத்தவன்
விடையுடைப்பெருமான்பொன்,
காவ லாற்கொரு தோழமை
யுற்றவன்காமத
கனஞ்செய்தோன்,
பாவ லார்புகழ் பாலைமா
வனத்தவன் பணிபவர்
தமக்கென்று,
மேவ லார்மக வானயன்
மாலென விசைத்திடு
மிதுமெய்யே. 48

2388 மெய்யை மெய்யெனக் காணல
ருண்மையா மெய்யையே
யுறக்காண்பார்,
பொய்யை யாதரிப் பார்முக
நோக்குறார் பொலிவுமே
தகப்பூண்பார்,

பையை மேவராப் பாயலான்
முதலிய பலர்திருக்
குறிக்கொள்ளார்,
செய்யை மேவுநம் பாலைவ 49
னேசனைச் சிந்திக்கு மடியாரே.

2389 அடிய ராதலே நன்றுநன்
றுள்ளமே யரவஞ்சு
மிடியேற்றுக்,
கொடிய ராதலிற் றாமரை
மலரணைக் கோளரா
தலிற்செங்க,
ணெடிய ராதலி னிவ்வுரை
கடைப்பிடி நிலவிய
வெண்ணீற்றுப்,
பொடிய ராவலிற் சூழ்பெரும்
பாலையூர்ப் புண்ணிய
னடியார்க்கே. 50

2390 வேறு.

அடியர் காணமன் றாடிடு
மழகர்வெண் ணீற்றுப்

பொடியர் வாளராக் குலந்தபு
புட்கொடி பொறுக்குங்
கொடியர் பாலைமா வனத்தவர்
திருவருள் குறியாக்
கடிய ரெவ்வலி கொடுகடப் 51
பார்பவக் கடலே.

2391 கடல கத்தெழுந் தெங்கணும்
பரந்தவெங் கடுவின்
மிடல டக்கிய கண்டரைத்
தொண்டரை வெருட்டு
மடல் படைத்தவெங்
கூற்றினைப் பாற்றிய வவரை
யுடல் படைத்தபே றுறத்துதி
பாலையூ ருற்றே. 52

2392 உற்ற செஞ்சடை யொருபுற
மொருபுறங் கருமை
செற்ற பூங்குழ லொருபுறங்
கழன்மணிச் சிலம்பு
பொற்ற வோர்புறம் புலியத
ளொருபுறம் பட்டு

மற்ற வோர்புறம் பாலையூர் 53
மருவுமெம் மாற்கே.

2393 மாலு நான்முகத் தொருவனும்
விலங்குரு வாய்த்துங்
கோலும் வார்சிறைப் புள்ளுரு
வாகியுங் குணங்கள்
சாலுந் தாண்முடி கண்டில
ராயினுந் தனித்தோர்க்
காலும் பாலையா னெத்திறத்
தினுமெளி யவனே. 54

2394 எளிய னன்பருக் கெங்கணு
மாய்நிறைந் தியலு
மொளியன் மாமறை முடியம
ரொப்பிலா னந்தக்
களியன் பாலையூர்க்
கருத்தன்மா நடம்பயில் பரமா
வெளிய னென்பவ ரிம்மையே
யடைவது வீடே. 55

2395 வீடு வேண்டினு மெய்துவர்

விண்ணகம் புரக்கும்
பீடு வேண்டினு மெய்துவர்
தனதனிற் பிறங்கு
மாடு வேண்டினு மெய்துவ
ரயனரி வாழ்க்கைப்
பாடு வேண்டினு மெய்துவர் 56
பாலையாற் பணிந்தே.
2396 பணியுந் திங்களும் பயின்றமர்
செஞ்சடைப் பரமா
வணியும் பாலையூ ரண்ணலே
யன்றொரு துரும்பாற்
றணிய வானவர் வலிதனை
யளந்தநா ணின்னைத்
துணிய வோர்ந்திலர்
யாங்களோ வுணர்பவர்
சொல்லே. 57
2397 சொல்லத் தக்கது நின்புக
ழடிமையிற் றுனைந்து
புல்லத் தக்கது நின்கழல்
புண்ணிய மிகையால்

வெல்லத் தக்கது மலந்திருப்
பாலையூர் விமலா
கொல்லத் தக்கது கூற்றினை 58
நலங்குறிப் பவரே.

2398 குறிகு ணங்கடந் தவனிரா
மயன்குணக் குன்ற
னறிவன் ஞாதுரு ஞானஞே
யங்களற் றறாத
மறிவி னன்னிலை யாளருக்
கொளிமய மானோன்
பொறிவி ளங்கிய பாலையூர்
மருவுமற் புதனே. 59

2399 அற்ப வாழ்வினை மதியன்மி
னலரகத் தமர்வான்
கற்ப மெண்ணில கண்டமர்
பாலையூர்க் கடவுள்
சொற்ப தங்கடந் தவன் றுணை
யடிமலர் பற்றி
நிற்ப வுண்டுகா ணிகரினின்
மலப்பெரு வாழ்வே. 60

2400 வேறு.
வாழ வேண்டிய வையகத்
தீர்வினை
போழ வேண்டினும் புந்திகொள்
ளீரின்பத்
தாழ வேண்டினு மையன்பொற்
பாலையூர்
சூழ வேண்டித் துனைந்து
நடமினே. 61
2401 நடலை வாழ்வினை நம்புத
லோவுமின்
சுடலை சேர்ந்து சுமந்த
வுடற்பொறை
யடலை யாழுனம் பாலை
யடுத்துவேல்
விடலை தாதையைப் போற்றி
விழைமினே. 62
2402 விழையு மால்வரை மெல்லிய
லாளொடுந்
தழையு மால்விடை மேல்வரு

தம்பிரான்
குழையும் பூவுங்கொள்
பாலையைக் கூடிலோ
ருழையு மொண்மழு வுந்தரு 63
முண்மையே.

2403 உண்மை யோதி யுளங்குளிர்
வித்தியால்
வெண்மை மேய வினையுடை
யேனுக்குப்
பெண்மை மேவிய பாகப்
பெருந்தகாய்
வண்மை மேவிய பாலை
வனத்தனே. 64
2404 வனத்தை மேவி வளிமுத
லுண்டுடற்
கனத்தை வாட்டுத லாற்பயன்
காண்பதெ
னனத்தை யார்வயற் பாலையூ
ரண்ணல்பான்
மனத்தை வைத்துண் டுடுப்பினு

மாட்சியே. 65
2405 மாட்சி மேவிய பாலை
வனம்பர
னாட்சி யென்ப தறிந்தன
மாங்குறீஇக்
காட்சி யெய்திக் கலந்து
களிப்புறப்
பூட்சி வீழுமுன் போதுவம்
வாநெஞ்சே. 66

2406 நெஞ்ச மேயிது கேணி
னினைப்பெலாம்
வஞ்ச மேயது மாற்றி வயறொறு
மஞ்ச மேபொலி பாலை
யரனகழ
றஞ்ச மேகொள் சமானநிற்
கில்லையே. 67
2407 இல்லை யுண்டென் றிசைக்கு
மமணர்முற்
றொல்லை வல்வினை

யாளர்தஞ் சொல்லொரீஇ
யல்லை நேர்களத் தண்ணறன்
பாலையூர்
நல்லை மேவினெஞ் சேநலம் 68
வாய்க்குமே.

2408 வாயுங் கையு மனமும்
படைத்தனை
தாயுந் தந்தையு மாய சதாசிவ
னேயும் பாலை யிடந்துதி
செய்பணி
தோயு மாறெண் ணுயிரே
துலங்கவே. 69

2409 வேத நான்கும் விரித்துரை
செய்யவும்
போதம் வேறு படுநர்
புலைமதஞ்
சாத மென்றடை யோந்தழை
பாலையூர்
நாத னாரடித் தொண்டு
நயப்பமே. 70

2410 வேறு.
நயமலி பாலையூர் நங்கள்
கோன்மறை
வயமலி பரிமிசை வருபி
ரானடிக்
குயமலி பத்திசெ யுண்மை
யாளரே
சயமலி முத்தியிற் சார்ந்து
வாழ்வரே. 71
2411 வரைவரு பார்ப்பதி மணாளன்
பாலையூர்
விரைவரு கொன்றையான்
விழையும் பாதமே
திரைவரு பவக்கடற் செறிந்து
வீழ்ந்தவர்
கரைவரு தகைமரக் கலமென்
பாரரோ. 72
2412 அரவணி சடையனை யாழி
யேந்துபு
புரவணி விடையனைப் புகுந்து

பாலையூ
ருரவணி மதியினன் குவப்பப்
போற்றுவா
ரிரவணி கருமல மெமக்கு
மாற்றுவார். 73

2413 வாரணி வனமுலை மங்கை
பங்கனை
நீரணி பாலையூர் நிமல
னைக்கடற்
காரணி கண்டனைக் கைதொ
ழாதவ
ரேரணி யுடல்பொறை யிந்தப்
பூமிக்கே. 74
2414 மிக்கவர் பாலையூர் விமலர்
மார்பணி
யக்கவர் புகழ்விரும் பாத
மூடர்துன்
பக்கவர் குழிவிழாப் பதைப்ப
ரின்பத்துப்
புக்கவ ருயவதெப் போது

தேரினே. 75

2415 தேர்வரு கதிர்மதி செய்ய
தீயெனப்
பேர்தரு கண்ணினார் பிறங்கும்
பாலையூ
ரேர்தரு மாபணிந் திறைஞ்சி
னென்செய்வான்
கார்தரு கடாமிசைக் கடுகுங்
காலனே. 76

2416 காலனைக் காய்ந்தசெங்
காலனைத்திரி
சூலனைப் பாலைமா வனத்துத்
தோன்றலைச்
சீலனை யன்றறந் தெரிப்ப
வைகிய
வாலனை யறிதரா ரறிவென்
னாவதே. 77

2417 ஆவது மழிவது மவன
தாணையென்

றேவருங் கொள்ளநீ யிகலி
யென்செய்தாய்
மாவது மலர்செறி பாலை
வள்ளறா
ளோவரு மன்புபூண் டுறத்தொ
ழாய்நெஞ்சே. 78

2418 சேவுறத் திகழ்பவன் றிகழும்
பாலையூர்
மேவுறத் திருவரும் விஞ்சை
மேவிடும்
பாவுறச் செறிமல பந்த நீங்கிடுந்
தேவுறற் கருங்கதிச் செல்வ
மெய்துமே. 79

2419 எய்த்தனம் பாலையூ ரிறைவற்
கன்புளம்
வைத்தன மும்மல வாழ்க்கை
யார்தமைப்
புய்த்தனம் வேறொரு புந்தி
செய்கிலோ
முய்த்தன மனமவ னொளிசெய்

தாள்கட்கே. 80

2420 வேறு.
தாளா தாமரை ததையும்
பாலையூர்க்
காள கண்டனார் கரும
லந்தவிர்த்
தாள வல்லர்நா மங்கு மேவியே
நீள வின்பமார் தருவ
நெஞ்சமே. 81
2421 மேலை நாள்வினை முழுதும்
வீதரு
மாலை வார்குழன் மடந்தை
பாகனைச்
சோலை சூழ்குயிற் றுழனி
யோங்கிடும்
பாலை யூரிடைப் படர்ந்து
போற்றினே. 82
2422 போற்றி வானவர் துதிக்கும்
புண்ணிய

னாற்றி யைந்தொழி லருண
டாத்துவோன்
பாற்றி வெவ்வினை பாலை
வாழ்பவ
னீற்றி நம்வினை நிரப்பு
மின்பமே. 83

2423 இன்பம் வேண்டுமே வீது
செய்ம்மினோ
துன்ப மேவிமா ழாந்து சோர்தீ
ரென்ப றாதபூ ணிறைவன்
பாலையூ
ரன்ப ரோடினி தடைந்து
வாழுமே. 84

2424 வாழி பாலையூர் வைகு
மெம்பிரான்
சூழி யானைத்தோல் போர்த்த
சுந்தரன்
வீழி வாயுமை பங்கன்
மென்கழற்
றாழி னல்லதை யின்பஞ்

சாருமே. 85

2425 சாரு வாகமே யாதி சார்ந்துளீர்
தேரு மாறிலா தலைதல்
செவ்வியே
யோரும் பாலையூ ரொருவன்
றாளிணை
கூரு மன்பராய்க் குறிக்கொண்
டுய்ம்மினே. 86

2426 மின்னை நேர்தரத் தோன்றி
வீந்திடு
மென்னை யிவ்வுட லெண்ணி
லீர்கொலோ
பொன்னை நேர்சடைப் புனிதன்
பாலையூ
ரன்னை பாகனை யடைத
னன்மையே. 87

2427 ஏல வார்குழ லிறைவி
பாகனைக்
கால காலனைக் காள
கண்டனைப்

பால வாள்விழிப் பாலை
யூரனை
யேல வேத்துவார்க் கில்லை 88
துன்பமே.

2428 துன்ன லார்புரஞ் சுட்ட
வெம்பிரான்
பன்ன லாருளம் பதித ராதவ
னன்ன மார்வயற் பாலை
யண்ணலைச்
சொன்ன பேரெலாந் தூய
முத்தரே. 89

2429 முத்த ராகுவர் மூட ராயவுன்
மத்த ரோடளாம் வாஞ்சை
நீத்தெழீஇப்
பத்தர் தம்பிரான் பாலை
யூர்புகுஞ்
சித்த ராவரேற் றேவர்
போற்றவே. 90

2430 வேறு.

போற்றுநெடு மாலயனுக்
கரியானைப் பெரியானைப்
புவனமெல்லாஞ்,
சாற்றுபவன் முதலாய
வரியபெய ருடையானைத்
தரணிவேத,
மாற்றுநெடுந் தேர்பரியாக்
கொண்டானைப் பாலைவனத்
தமர்ந்துபல்பூ,
வேற்றுமவர்க் கருள்சுரக்கு
மவனையெண்ணா தித்தனைநா
ளிரித் தோம் வீணே. 91
2431 வீணாக நாள்பலவுங்
கழித்தனம்பொற் பாலையூர்
விரும்பிச்சார்ந்து,
நீணாகம் பூண்டானைக்
கண்டிறைஞ்சி
யவனடியார்நேயத் தாழ்ந்து,
கோணாக மொழிதரத்தீர்ந்
தேன்றுபணி விடைபுரிந்து

குலவப் போற்றா,
தாணாகப் பிறந்ததனுக்
கிவ்வுலகி லெப்பயனை யடைந் 92
தாம் யாமே.

2432 அடையானை யுரிபோர்த்த
பெருமானை யொருமானை
யங்கை யேந்துஞ்,
சடையானை வெஞ்சூலப்
படையானை யுலகமெனத்தக்க
யாவு,
முடையானை நெடும்பாலை
வனத்தானை யெழுவிடையு
மொருங்கு சாய்த்த,
விடையானைப் பூசிக்கப்
பெற்றவரே நற்றவர் மேன்
மேலுந் தானே. 93

2433 மேலாய பொன்னுலகிற்
சுதன்மையடைந் தைந்தருவின்
விழையு நீழற்,
பாலாய வரியணைமே

லிருநிதிய முதலனைத்தும்
பணியின் மேவ,
மாலாய வரமகளிர் போகநுகர்ந்
திருப்பதினும் வளமை மேய,
தாலாய பாலைவனத் தழகனடி 94
தொழுதைய மருந்தும் பேறே.

2434 அருந்தவம்பன் னாளும்வன
மாதியதேத்
திருந்துநனியமைந்தா ரேனும்,
பெருந்தவமா மறைபலகற்
றாரெனினு மகம்புரிந்த பெரிய
ரேனு,
மிருந்தவர்சூழ் பாலைவனத்
தெம்மானுக் கன்பினராயெழில்
விபூதி,
பொருந்தவவிர் கண்மணிபூ
ணாதவரே லவரெமக்கோர்
பொருளா காரே. 95

2435 பொருளாகக் கொலைகளவு
முதலியபா தகம்புரியும் புலைய

ரேனும்,
வெருளாகத் தொழுமுதலாப்
பலநோயு மீடழிக்கும் வீண
ரேனு,
மிருளாகத் திலர்பரவு
பாலைவனப் பெருமானுக்
கென்றுந்தீராத்,
தெருளாகப் புரியன்ப
ரெனினவரே நமையாளுந் தேவ 96
ரன்றே.

2436 அன்றுமதி லொருமூன்று
மழலாட நகைத்தநினைக் கரிதோ
நாயேற்,
றுண்டுகொடு மலமூன்றுந்
துகளாக
நகைத்திடுதல்சொல்லாய்
வஞ்சக்,
கன்றுகொடு கனியுகுத்தோன்
காணாத பாலைவனக்
கடவுளேறே,

மன்றுமறை முடியுநிறை
வளரொளியே பெருங்கருணை 97
வாழ்க்கைக் கோவே.

2437 கோவேநின் புகழ்பாடேன்
பாடுவார் கூட்டத்துங்
குறுகேனெங்க,
டேவேயென் றுனைத்துதித்துன்
றிருவடிசேர்ந் தவரடியுஞ்
சேவித் தேத்தே,
னேவேபோன் றொளிர்விழியார்
மயலலையின் மூழ்கிடுவ
தென்று மென்றாற்,
பூவேசெய் பாலைவனப்
புண்ணியா வுய்யு நெறி புகலு
வாயே. 98

2438 வாயினாற் பலபுகல்வோம்
புகன்றவழி யேநடக்கை
மறந்தோ மிவ்வா,
றாயினா லினிச்செயலென்
னஞ்சேலென் றிரங்கியினி தருள

வேண்டும்,
வேயினாற் புரிபசுந்தோ
ளுமைபாகா விடைப்பாகா
விண்ணந் தோய்ந்து,
காயினாற் பொலிபாலை
வனத்திறைவா கடவுளர்தங்
கடவு ளானே. 99

2439 ஆனேறு கொடியுயர்த்தாய்
திருப்பாலை வனத்தரசே
யடியார் வாழ,
மீனேறு கடலுலகி
னெடுங்கருணை மழைபொழியு
மேகமானாய்,
மானேறு கரதலத்தா
யெனக்கடங்காப் பெருவாழ்வும்
வானஞ்சூழுங்,
கானேறு பெருங்கதியு
நெடியமால் காணாநின் கமலப்
பூவே. 100

பாலைவனப் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி
முற்றிற்று.

சிறப்புப்பாயிரம்.*
(* இதனை இயற்றியவர்பெயர் தெரியவில்லை)

அருள்பழுத்த சிவபெருமான்
பரபோக மன்பர்தமக் களிப்போ
னஞ்சின்,
கருள்பழுத்த மிடற்றான்பா
லைப்பதிற்றுப் பத்தந்தா தியினைக்
கல்லா,
விருள்பழுத்த மனத்தினரை
யெவ்வறிவு முடையரென
வியற்றுந் தூய்மைத்,
தெருள்பழுத்த மீனாட்சி சுந்தரநா
வலனினிது செப்பி னானே. 1

This file was last updated on 18 May 2007.

Feel free to send your comments and suggestions to the Webmaster.